ژاپن
اصلاح پست یا اصلاح دولت

مهرداد جمالیان داریانی

مردم ژاپن درحالی روز یازدهم سپتامبر پای صندوق های رأی می روند که باید از میان ۱۱۳۲ نفر نامزد ورود به چهل و چهارمین مجلس نمایندگان این کشور، ۴۸۰ نفر را انتخاب کنند. در ژاپن ۱۰۳ میلیون نفر واجد شرایط رأی وجود دارد. رقابت اصلی در این انتخابات بین حزب حاکم لیبرال دموکرات (LDP) به رهبری «جونیچیرو کوایزومی» و حزب دموکراتیک به رهبری «کاتسویا اوکادا» است.

پیروزی هر یک از این دو حزب را می توان نقطه عطفی در تاریخ ژاپن دانست. در حقیقت، کوایزومی پس از آن که مجلس مشاوران به طرح خصوصی سازی سازمان پست ژاپن رأی نداد، این عمل را رأی عدم اعتماد به خود دانست و با انحلال مجلس نمایندگان و اعلام برگزاری انتخابات زود هنگام، تمامی سرمایه سیاسی خود را وارد بازی کرده است. گفتنی است سیستم پستی ژاپن با ۳ تریلیون دلار دارایی بزرگترین نهاد مالی دولتی جهان است.

دیدگاه های دو رقیب نسبت به اصلاحات

کوایزومی اعتقاد دارد طرح خصوصی سازی شرکت پست کلید اصلاح ساختار اقتصادی ژاپن و پیشرفت این کشور است. وی بر این باور است که این طرح، قلب اصلاحات ساختاری ژاپن محسوب می شود و به همین دلیل، با تمام قدرت به میدان آمده و تمام عواقب آن را نیز به جان خریده است. به عقیده کوایزومی، تفکیک سیستم پست فرصت رقابت را برای بخش خصوصی فراهم آورده است و اقتصاد ژاپن را که در سال های اخیر شاهد رشد کمی بوده است، به فعالیت واخواهد داشت.

در مقابل، اوکادا (رهبر حزب دموکراتیک) رقیب اصلی کوایزومی، می گوید: اصلاحات واقعی فقط از طریق اصلاح و تغییر در دولت به وجود می آید. وی اظهار می دارد: تأکید ما بر مسأله کودکان و بازنشستگی است. ما نیازمند اصلاح در دولت هستیم. نکته ای که در مورد طرح خصوصی سازی پست ژاپن باید به آن توجه کرد، مخالفت هایی است که علاوه بر احزاب مخالف از سوی تعدادی از اعضای حزب حاکم لیبرال دموکرات نیز با این طرح می شود، به طوری که در این مدت شاهد انشعابات متعدد در حزب حاکم بودیم، به صورتی که انشعابیون در مخالفت با طرح ۳ حزب جدید تأسیس کردند. (نیپون، حزب کوکومین، شینتو و شینتو - دایچی) ژاپنی ها پس انداز در اداره پست را از آن جهت ترجیح می دهند که هم بهره آن به طور قانونی از دیگر بانک های خصوصی بیشتر است و هم در هر کوی و برزنی وجود دارد و با زندگی روزمره مردم عجین شده است.

مخالفان طرح خصوصی سازی پست در ژاپن، نگرانی اصلی خود را تعطیلی اقدامات و خدمات پست در مناطق روستایی پس از خصوصی سازی اعلام می کنند. شبکه پستی در ژاپن بیش از ۱۰۰ سال است که حضور دارد و تحت نظر دولت است و به این واسطه پوشش خوبی را حتی در دورترین مناطق می دهد، اما اگر به بخش خصوصی واگذار شود، قاعدتاً چنین پوششی نخواهد داشت. یکی دیگر از نگرانی های مخالفین آن است که ژاپن در بخش بیمه، خدمات درمانی و پست (نرم افزاری) نسبت به بخش صنایع (سخت افزاری) ضعیف تر است برای نمونه، نفوذ خارجیان در بخش صنعت خودروسازی ژاپن بسیار ضعیف و شاید ناممکن است. در حالی که بیمه خدمات درمانی و پست بخشی است که خارجی ها می توانند در آن نفوذ کنند، و روابط نزدیک کوایزومی و بوش نیز بیشتر این شک و تردید را در ژاپن به وجود آورده است که به این وسیله دست آمریکایی ها در این بخش باز خواهد شد. مخالفان بر این عقیده اند که در حال حاضر، پست، اولویت جامعه ژاپن نیست، بلکه بحث اصلی و اساسی مسأله پیری جمعیت و حقوق بازنشستگان است. دارایی های گسترده سیستم پستی ژاپن در اوراق قرضه ای که برای تأمین هزینه های پروژه های عمومی صادر می شود، سرمایه گذاری شده است، اما خصوصی سازی این سیستم می تواند به کاهش مشاغل و پایان نفع رسانی دولت به کارمندان پستی منجر شود. (اداره پست ژاپن حدود ۲۶۰ هزار کارمند دارد.) اوکادا اعلام کرده است: «کوایزومی بیش از حد در مورد ایجاد اصلاحات در اداره پست دچار وسواس شده است. در حالی که این مسأله اهمیت چندانی برای رأی دهندگان ندارد. وی می گوید: «اشباه محض است اگر ایجاد اصلاحات در اداره پست بخواهد به موضوع اصلی انتخابات تبدیل شود.» گفتنی است بر اساس نظرسنجی انجام شده توسط خبرگزاری «کیودو» در میان نامزدهای مایل به شرکت در انتخابات پارلمانی ژاپن ۸۷/۵ درصد از آنها، اولویت نخست دولت آینده را انجام اصلاحات در زمینه رفاه اجتماعی از جمله بهبود شرایط بازنشستگان و نظام خدمات درمانی کشور اعلام کردند. اقدام برای رشد اقتصادی با ۶۱ درصد، تجدید ساختار نظام مالی و دارایی با حدود ۳۴ درصد و اصلاحات سیاست خارجی با ۳۳ درصد در مکان های بعدی از نظر اولویت کاری قرار گرفته اند. بر اساس همین نظرسنجی، تنها حدود ۱۴ درصد از نامزدها، اولویت نخست کاری دولت آینده را انجام اصلاحات در زمینه خصوصی سازی اداره پست ژاپن اعلام کرده اند.

نکات تمایز و اهمیت انتخابات چهل و چهارمین مجلس نمایندگان ژاپن

چند مناسبت وجود دارد که انتخابات چهل وچهارمین مجلس نمایندگان ژاپن را متفاوت با دیگر انتخابات این مجلس کرده است:

اول: این انتخابات مصادف است با پنجاهمین سالگرد تأسیس حزب لیبرال دموکرات که قطعاً با توجه به مسائل به وجود آمده در حزب حاکم و صحنه سیاسی ژاپن، این حزب با چالش بزرگی در روز انتخابات روبرو خواهد شد. حزب لیبرال دموکرات ژاپن در سال ۱۹۵۵ از ادغام دو حزب لیبرال و دموکرات به وجود آمد و از آن تاریخ به جز دوره ای کوتاه در سال ۱۹۹۳ که ائتلاف نافرجام از احزاب مخالف به قدرت رسید، اداره ژاپن را برعهده داشته است. در سال ۱۹۹۳ بسیاری بر این باور بودند که دوران افول LDP فرارسیده است و این حزب نخواهد توانست همانند ۳۸ سالی که قدرت را بدون وقفه در اختیار داشته عمل کند، ولی آن ها اشتباه کردند، چرا که حزب لیبرال دموکرات توانست خود را بازسازی کند و موفق شد در سال ۱۹۹۴ به ائتلاف یاد شده بپیوندد و در انتخابات سال ۱۹۹۶ دوباره توانایی خود را برای حکومت اکثریت بازیابد. انتخاب «جونیچیرو کوایزومی» به عنوان رئیس حزب در سال ۲۰۰۱ این امکان را فراهم آورد تا حزب طراحی جدید از خود ارائه و با انتخاب رهبری جوان خود را تقویت کند. با این وجود تحولاتی در صحنه سیاسی ژاپن در خلال ۴ سال نخست وزیری کوایزومی روی داده که سیطره حزب لیبرال دموکرات را مورد تهدید قرار داده است:

۱- حزب لیبرال دموکرات ناچار شده است با ائتلاف با حزب کومیتو حکومت کند حزب کومیتو تمایل خود را برای انجام گفت وگوهای ائتلاف با حزب مخالف دموکراتیک ژاپن در صورت کسب بیشترین تعداد کرسی ها در انتخابات توسط آن حزب اعلام کرده است. بنابراین نمی تواند ستون محکمی برای اتکای حزب لیبرال دموکرات باشد.

۲- روند ادغام بین احزاب مخالف تسریع شده است. حزب دموکراتیک ژاپن در سال ۱۹۹۸ از ادغام چهار حزب چپ گرا و میانه رو تشکیل شد و در سال ۲۰۰۳ حزبی دیگر به آن پیوست. همچنین تصمیم اخیر حزب کمونیست ژاپن دایر بر اختیار دادن به حزب دموکراتیک برای فعالیت انتخاباتی در مناطق روستایی مطمئناً در آمار نتایج آن تأثیر خواهد گذاشت.

۳- تیرگی روابط بین جناح ها در حزب لیبرال دموکرات بر اثر فشارهای سیاسی متضاد تشدید شده و مقاومت در برابر کوایزومی رو به تزاید است که بحران در مسأله طرح خصوصی سازی اداره پست باعث شده است این اختلافات به اوج برسد. اجماعی که بر اساس مکانیسم تصمیم گیری داخل حزب لیبرال دموکرات وجود دارد، در بحران پس از اصلاحات تقریباً به طور کامل از بین رفته است. موارد مذکور، چالش هایی هستند که حزب لیبرال دموکرات در انتخابات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۵ با آنها مواجه خواهد بود.

دوم: همزمانی انتخابات چهل وچهارم مجلس نمایندگان ژاپن با سالروز واقعه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آمریکا، مسائل امنیتی را پیش کشیده است. در همین ارتباط، پلیس ژاپن در طول تبلیغات انتخاباتی تدابیر امنیتی را تشدید کرده و ۱۳ هزار و ۶۰۰ تن از نیروهای خود را در سراسر کشور بویژه در فرودگاه ها، ایستگاه های مهم راه آهن و پایانه های اتوبوسرانی به کار گرفته است. این تدابیر امنیتی در حالی تشدید شده است که یک کارشناس فرانسوی مسائل تروریستی، اخیراً توکیو را در برابر حمله تروریستی از سوی القاعده آسیب پذیر خواند. این قاضی طی گزارشی اعلام کرد که اشاراتی دال بر احتمال حمله القاعده به یک مرکز مالی آسیایی وجود دارد و در این میان کشورهای آسیایی متعددی وجود دارند که میزان آمادگی آنها از آمریکا و یا اروپا کمتر است. در نتیجه، حفظ امنیت انتخابات نیز از جمله مسائلی است که پیش روی دولت کوایزومی قرار دارد و بخشی از نیرو و افکار مسؤولان ژاپنی را به خود اختصاص داده است و در صورتی که القاعده موفق به انجام عملیات مؤثری در سالروز حوادث ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آمریکا، در ژاپن شود، به طور قطع بسیاری از معادلات سیاسی و اقتصادی را در منطقه و جهان به هم خواهد ریخت بنابراین موارد یاد شده کاملاً ویژگی های منحصر به فرد این انتخابات را با سایر انتخابات مجلس نمایندگانی که تاکنون در ژاپن انجام گرفته است، متمایز و روشن می کند.

شعارهایی که دو رقیب با آنها وارد عرصه رقابت انتخاباتی شدند:

کوایزومی محور تبلیغاتش را بر خصوصی سازی اداره پست ژاپن قرار داده که بیشترین کارمندان دولت را در خود جای داده است. هنگامی که وی در سال ۲۰۰۱ میلادی قدرت را در دست گرفت، اصلاحات را سرلوحه شعارهای خود قرار داد و گفت: ژاپن نیاز به اصلاحات دارد. هر چند این اصلاحات در کوتاه مدت درآور باشد. به طور قطع خصوصی سازی سازمان پست ژاپن که بیشترین کارمندان دولتی را در خود جای داده است، باعث خواهد شد تعدادی از آنها بی کار شوند و همین مسأله فشارهایی را به دولت و مردم ژاپن وارد خواهد کرد. ولی از دید کوایزومی، این فشارها باید در کوتاه مدت تحمل شود تا بتوان در آینده اقتصاد ژاپن را از رکود به حرکت واداشت. در مقابل اوکادا محور تبلیغات خود را بر ضرورت پیشبرد رفاه اجتماعی و اصلاحات در بخش بیمه بازنشستگی قرار داده است. وی کوایزومی را به ایجاد بن بست سیاسی متهم کرده و می گوید: لوایح اصلاحی کوایزومی حتی بعد از انتخابات نیز تصویب نمی شود. از جمله وعده های انتخاباتی دیگر حزب دموکراتیک عبارتند از:

۱- کاستن از نفوذ و قدرت بوروکرات ها در صحنه سیاسی ژاپن، این حزب اعلام کرده است در صورت پیروزی تنها بوروکرات هایی که به خط مشی حزب پایبند باشند، در پست های ارشد دولتی منصوب می شوند. حزب دموکراتیک معتقد است، آینده ژاپن در صورتی تحقق پیدا خواهد کرد که کنترل کشور از سوی بوروکرات ها ریشه کن شود.

۲- کاهش هزینه های دولتی حزب دموکراتیک اعلام کرده است: در صورت انتخاب شدن، هزینه های دولتی را به میزان ۹۱/۵ میلیارد دلار کاهش خواهد داد.

۳- خروج نیروهای ژاپنی از عراق، خروج تفنگداران آمریکایی از جزیره اوکیناوا که محل استقرار ۶۵ درصد از نظامیان آمریکایی مستقر در ژاپن است.

۴- در بخش سیاست خارجی، این حزب روابط با کشورهای آسیایی بویژه چین و کره جنوبی را به بهبود مشارکت نیم قرنی ژاپن با آمریکا مقدم می داند و در همین ارتباط اعلام کرده است در صورت پیروزی به جای معبد «یاسوکونی» که باعث ایجاد تفرقه در آسیا شده است، یک جایگزین دیگر ایجاد خواهد کرد.

با مقایسه انتخابات چهل و سوم با انتخابات چهل وچهارم، ملاحظه می شود اکثر شعارهای انتخاباتی حزب در هر دوی آنها مشترک است. اما نکته قابل توجه این است که رهبر سابق حزب دموکراتیک «ناتوتوکان» در انتخابات چهل وسوم با هدف سوق دادن ساختار حزبی ژاپن به سوی سیستم دوحزبی پا به عرصه رقابت و انتخابات گذاشته بود و این اعتقاد را داشت که ژاپن برخلاف نیم قرن گذشته که به طور عملی تنها یک حزب بر آن حاکم بود، باید به سوی کشوری با دو حزب بزرگ حرکت کند تا به این وسیله مردم حق انتخاب را برای تغییر آنها داشته باشند.

اما رهبر فعلی حزب دموکراتیک ژاپن «کاتسویا اوکادا» بر این اعتقاد است که در صورت پیروزی حزبش، در نظر دارد بدون ائتلاف با حزبی دیگر، زمامداری دولت آینده را به تنهایی در دست گیرد. وی با اشاره به فروپاشیدن یکپارچگی حزب حاکم لیبرال دموکرات گفته، زمینه لازم برای شکست دادن این حزب در انتخابات و به دست گرفتن زمامداری ژاپن به وسیله حزب دموکراتیک فراهم شده است. از گفته های اوکادا چنین استنباط می شود که حزب دموکراتیک قصد دارد همانند حزب لیبرال دموکرات به تنهایی قدرت را در دست گیرد و به عنوان حزب مسلط در صحنه سیاسی ژاپن ظاهر شود. منظور از حزب مسلط این است که یک حزب در میان سایر احزاب بتواند به تنهایی اکثریت مطلق کرسی های پارلمان را با یک فاصله مطمئن به دست آورد و این اکثریت برای سال ها دوام داشته باشد. در حال حاضر، هر دو حزب ادعای پیروزی در انتخابات را دارند و رهبران آنها قول داده اند در صورت شکست از سمت خود استعفا خواهند کرد.

این در حالی است که نظرسنجی ها از برتری حزب لیبرال دموکرات حکایت دارد، اما قدر مسلم، هیچ گاه نمی توان به نتایج نظرسنجی ها خیلی مطمئن بود، چرا که این نظرسنجی ها به صورت محدود و بسیار کوچک در سطح جامعه تهیه می شوند و نتایج اصلی را آرایی که از صندوق های رأی بیرون خواهند آمد مشخص می کنند. در حال حاضر، حزب لیبرال دموکرات از حمایت فدراسیون قدرتمند تجاری ژاپن «نیپون کیدانرن» برخوردار است. در این فدراسیون، حدود ۱۶۰۰ شرکت، ۱۳۰ انجمن صنعتی و حدود ۵۰ انجمن کارفرمایان حضور دارند. همچنین حزب لیبرال دموکرات حمایت رأی دهندگان سنتی خود را در شهرهای کوچک و روستاها حفظ کرده است.

در مقابل حزب دموکراتیک برای پیروزی در انتخابات باید نیروی خود را برای جذب شهروندان غیر حزبی در شهرهای بزرگ متمرکز کند، یعنی حدود ۴۰ درصد از واجدین شرایط که علاقه ای به شرکت در انتخابات ندارد. اگر این حزب موفق به جلب این آرا شود، احتمال پیروزیش بسیار زیاد خواهد بود، چرا که در انتخابات چهل وسوم مجلس نمایندگان تقریباً نامزدهای حزب حاکم لیبرال دموکرات در شهرهای بزرگ موفق به راهیابی به مجلس نشدند و اکثر نمایندگان این حزب از شهرهای کوچک و روستاها وارد مجلس نمایندگان شدند. حال تا چه اندازه اوکادا و همراهانش موفق به انجام این مهم خواهند شد، نتایج انتخابات آن را مشخص خواهد کرد. با تمام این اوصاف وضعیت به گونه ای نیست که هر یک از رقبا از پیش خود را برنده بدانند. در هر صورت آرایی که از صندوق ها خارج خواهد شد، برنده نهایی را مشخص خواهد کرد و همانگونه که در ابتدا عنوان شد، نتیجه انتخابات چهل وچهارم، نقطه عطفی در تاریخ ژاپن خواهد بود. چرا که اگر حزب لیبرال دموکرات در آن پیروز و موفق به تصویب طرح خصوصی سازی سازمان پست ژاپن که بزرگترین سازمان مالی دولتی جهان است، شود، تحولی بزرگ در ساختار اقتصادی این کشور به وجود خواهد آمد. از سوی دیگر، اگر حزب دموکراتیک پیروزی برسد، ژاپن شاهد یک خانه تکانی سیاسی خواهد بود که تحولات اساسی در عرصه های داخلی و خارجی برای این کشور به دنبال خواهد آورد.

ولی آنچه مسلم است، بعد از انتخابات ۱۱ سپتامبر و هر نتیجه ای که در آن رقم بخورد، تحولی اساسی در درون حزب لیبرال دموکرات ژاپن خواهیم داشت. کوایزومی به صراحت اعلام کرده است حزب لیبرال دموکرات قدیمی را متلاشی و یک حزب جدید تشکیل خواهد داد. باید دید که آیا کوایزومی خواهد توانست ساختاری نو در مقابل ساختار سنتی LDP که حدود نیم قرن بر ژاپن حکومت کرده، ایجاد کند؟

همزمانی انتخابات ژاپن با سالگرد یازدهم سپتامبر

محمدمهدی غفاری

انتخابات عمومی مجلس ۴۸۰ نفری نمایندگان ژاپن فردا برگزار می شود. همزمانی انتخابات مجلس ژاپن با یازدهم سپتامبر، مقامات توکیو را نگران کرده است و به همین دلیل، مقامات توکیو تدابیر شدید امنیتی برای برگزاری یک انتخابات بدون تنش را اتخاذ کرده اند. حادثه تروریستی در «مادرید» اسپانیا و سپس وقوع عملیات تروریستی در مترو ی «لندن» و مهمتر از همه، همراهی ژاپن با آمریکا در جنگ عراق و اعزام نیرو به این کشور، می تواند زنگ خطری برای دولتمردان ژاپن باشد. بویژه آنکه توکیو نیز می تواند از سوی گروه های منتصب به القاعده تهدید به حملات تروریستی شود. شاید بتوان گفت زمان برگزاری انتخابات مجلس ژاپن، بهترین فرصت را در اختیار گروه های تروریستی و آن دسته از اقشار ژاپنی که با سیاست های دولت کوایزومی مخالفند، قرار داده است. «جونیچیرو کوایزومی»، نخست وزیر ژاپن، از آنجا که لایحه اش مبنی بر خصوصی سازی پست در مجلس رأی نیاورد، متحمل یک شکست سنگین شد. علاوه بر این، اعزام نیروی نظامی به عراق با انتقاد شدید برخی احزاب مخالف دولت و افکار عمومی مواجه شد. این دو مسأله به میزان بسیار زیادی موقعیت نخست وزیر و حزب لیبرال دموکرات (حزب حاکم) را تضعیف کرد. کوایزومی از پیش هشدار داده بود؛ اگر لایحه خصوصی سازی پست رأی نیاورد و شکست بخورد، پارلمان را منحل و انتخابات زودهنگام برگزار خواهد کرد. آنچه کوایزومی بدان اشاره کرده بود، هم اکنون در شرف تکوین است. از هم اکنون، نامزدهای شرکت کننده در چهل و چهارمین انتخابات عمومی مجلس ۴۸۰ نفره رقابت سخت و فشرده ای را آغاز کرده اند. گفتنی است، احزاب کمونیست، لیبرال دموکرات و دموکراتیک به ترتیب با معرفی ۶۹، ۲۶ و ۲۲ نامزد زن در رده های نخست تا سوم حزب های سیاسی ژاپن قرار دارند که در این انتخابات، بیشترین نامزدهای زن را معرفی کرده اند. ضمن آنکه در این انتخابات ۳۰۰ نفر از نمایندگان مجلس به صورت رأی گیری مستقیم و ۱۸۰ نفر دیگر از طریق سهمیه های حزبی انتخاب خواهند شد. ۸۲ درصد از مردم ژاپن هم اعلام کرده اند با طرح و برنامه خاصی وارد عرصه انتخابات خواهند شد... گفتنی است، ژاپن یکی از قدرت های مؤثر در حوزه آسیا - اقیانوس آرام (پاسیفیک) است و به چهار دلیل این حوزه برای ژاپن اهمیت دارد.

الف - ژاپن از حیث جغرافیایی در شمال آسیا واقع شده و با بسیاری از کشورهای منطقه قرابت فرهنگی دارد.

ب - ژاپن از لحاظ منابع و مواد اولیه غنی نیست و لذا منطقه آسیا - پاسیفیک منبع عمده ای برای تأمین مواد استراتژیک مورد نیاز ژاپن است. ضمن آنکه منطقه آسیا - پاسیفیک به دلیل وجود چین، کره جنوبی، تایوان و ۱۰ کشور عضو آ.سه.آن، بازارهای خوبی برای کالاها و سرمایه گذاری های ژاپن محسوب می شود.

پ - امنیت خطوط مواصلاتی دریایی استراتژیک در آسیا - پاسیفیک برای ژاپن اهمیت بسیار دارد، زیرا شریان حیاتی نقل و انتقال کالا، از جمله نفت خاورمیانه است.

ت - با توجه به آسیب پذیری ژاپن در برابر وقوع بحران های ناگهانی در منطقه و اختلال در تأمین مواد اولیه، حفظ ثبات در حوزه آسیا - پاسیفیک برای ژاپن بسیار حائز اهمیت است. به این ترتیب، ظهور ژاپن به عنوان یک عامل قدرتمند و فعال در آسیا - پاسیفیک در گروی امنیتی است که پس از دوران جنگ سرد پدیدار شده است که البته این مسأله ارتباط بسیار تنگاتنگی با خود مقوله امنیت در داخل ژاپن حالی که امکانات اقتصادی، علمی و فنی در سطح جهانی باعث شده است که ژاپن در این حوزه از موقعیت ویژه ای برخوردار باشد. از دید دولت ژاپن، مفهوم دموکراسی های جهان صنعتی غرب در سیاست بین الملل اهمیت خود را به تدریج از دست می دهد. پایان جنگ سرد، مفهوم غرب را از دموکراسی گنگ و مبهم ساخته است. از این رو سیاست خارجی ژاپن در حال ورود به مرحله جدیدی است که در آن هماهنگی بیشتر در خط مشی ها با کشورهای آسیایی، نقش مهم و تأثیرگذاری دارد. روند تقویت بنیه نظامی ژاپن یکی از مهمترین مسائل امنیتی در آسیا - پاسیفیک محسوب می شود. ژاپن پس از شکست در جنگ جهانی دوم از داشتن نیروهای مسلح بیش از حد معین محروم شد. هم اینک ژاپن سعی می کند به اقتدار گذشته اش در زمینه نظامی و دفاعی بازگردد. مسأله دفاع از خود، تلاش به منظور تغییر مجموعه نظام بین المللی در جهت مثبت و سازنده برای امنیت ژاپن و بالاخره تلاش های متعارف برای ایجاد محیط مناسب امنیتی در منطقه از جمله اهدافی است که از اوایل دهه ۸۰، محور رسمی سیاست ژاپن بوده و طرفه آنکه از پشتیبانی وسیع داخلی هم برخوردار بوده است. دیرکل پیشین حزب لیبرال دموکرات در توجیه و تبیین دیدگاه های حزبش گفته بود: ژاپن باید مانند همیشه خود را یک کشور ویژه بداند و بپذیرد که استفاده از نیروهای نظامی بخش جدانایذیر سیاست خارجی یک قدرت بزرگ است. با توجه به ارائه شمایی از قدرت اقتصادی، سیاسی و نظامی ژاپن باید دید کدام حزب، از چه ابزار و راهکارهایی برای پیروزی استفاده خواهد کرد؟ واقعیت این است، ژاپنی که در جنگ شکست خورد اما، یک تشکیلات، این کشور را بازسازی کرد و آن، تشکیلات همسین حزب لیبرال دموکرات بوده است که از اعتبار روانی - اجتماعی ویژه ای برخوردار بود و توانست ژاپن را در مسیر توسعه و قدرت قرار دهد. طبعاً رهبران حزب لیبرال دموکرات - که بیش از یک دهه بر ژاپن حاکمیت دارند - روی روحیه محافظه کارانه مردم ژاپن حساب باز کرده اند. لیبرال دموکرات ها اینگونه القاء می کنند که اگر حزب لیبرال دموکرات نبود، معلوم نبود که سرنوشت ژاپن به کجا ختم می شد. موضوع دیگر، حمایت صاحبان سرمایه و شرکت های بزرگ ژاپنی از مواضع حزب لیبرال دموکرات است، آن هم در شرایطی که اندیشه چپ در سطح جهانی شکست خورد و اعتبار خود را از دست داد. موضوع دیگر، نقش ژاپن به عنوان قدرتی در شرق آسیا است که در این خصوص رهبران حزب لیبرال دموکرات توانستند، ناسیونالیسم را چاشنی سیاست های خود در شرق آسیا کنند تا از این طریق، نفوذ و تأثیر خود را نشان دهند. از این منظر، حزب لیبرال دموکرات توانست از مؤلفه ناسیونالیسم در چالش با قدرت مطرح دیگر شرق آسیا، یعنی چین، هماوردی کند. علی رغم همه آنچه که درباره میزان نفوذ و نقش حزب لیبرال دموکرات گفته شد؛ این برداشت وجود دارد که احزاب مخالف، از جمله حزب دموکراتیک درصدد است تا از احساسات قشرهای مختلف مردم به سود خود بهره برداری کند. مسلماً فردای روز انتخابات، همه چیز مشخص خواهد شد.

دارد. موضوعی که رهبران حزب لیبرال دموکرات بویژه شخص کوایزومی معتقد است که برآیند نگاه را سیونالیستی این حزب و رهبرانش در ژاپن بوده است.

در بعد اقتصادی، ژاپن به صورت یک قدرت اقتصادی بزرگ درآمده است و به تدریج، خود را بیش از آمریکا و اروپا در بازارهای آسیا - پاسیفیک ذیحق می داند، در

فراخوان طرح های مطالعاتی و پژوهشی
سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای

سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای به منظور اطلاع دانشگاهها، مؤسسات علمی و شرکت های مهندسین مشاور علاقه مند به فعالیت های پژوهشی در زمینه حمل و نقل و استفاده از توان ایشان در انجام این مهم، عناوین طرح های اولویت دار تحقیقاتی سال ۱۳۸۴ را به شرح ذیل اعلام می نماید. از کلیه پژوهشگران، دانشگاهها و مؤسسات پژوهشی، شرکت های مهندسین مشاور، انجمن ها و مراکز علمی - پژوهشی که مایل به انجام طرح های مذکور می باشند، درخواست می گردد برای دریافت مدارک مربوطه از تاریخ شنبه ۸۴/۶/۲۶ تا چهارشنبه ۸۴/۶/۳۰ با مراجعه حضوری به سازمان راهداری و حمل ونقل جاده ای واقع در تهران، خیابان ولی عصر، خیابان دمشق، شماره ۱۹، طبقه سوم (دبیرخانه کمیسیون مناقصات) و یاسایت سازمان متبوع به نشانی: WWW.tto.ir نسبت به تکمیل و ارسال فرم های مربوطه اقدام نمایند. لازم به ذکر است، مهلت تحویل پیشنهادات تا پایان وقت اداری چهارشنبه مورخ ۸۴/۷/۲۰ می باشد.

محورها و اولویت های تحقیقاتی سال ۱۳۸۴

کد طرح	عنوان طرح
84M3D3P1	۱- تهیه شبکه پایانه حمل و نقل جاده ای کشور (در محیط GIS)
84M3D3P2	۲- سامان دهی تردد شماری جاده ای کشور
84M3D3P3	۳- تحلیل نتایج آمارگیری مبدأ -مقصد سال۱۳۸۳
84M3D3P4	۴- طراحی نظام جامع آموزشی کارکنان سازمان
84M3D3P5	۵- طرح جامع آموزش رانندگان حرفه ای کشور
84M3D3P6	۶- انجام فاز دوم مطالعات تعیین ضریب هسمنگ سواری، تعیین ظرفیت و تعیین تابع زمان سفر- حجم در انواع مختلف راههای برون شهری
84M3D3P7	۷- طراحی روش اولویت بندی شبکه راههای کشور و نرم افزار مربوطه
84M3D3P8	۸- طراحی روش اولویت بندی کنارگذرها و نرم افزار مربوطه
84M3D2P1	۹- مطالعه تطبیقی تشکیلات حمل و نقل جاده ای در بخش های دولتی و غیر دولتی و طراحی الگوی مناسب
84M3D2P2	۱۰- تعیین و اندازه گیری شاخص بهره وری کلیه عوامل TFP
84M3D2P3	۱۱- تعیین قیمت تمام شده خدمات سازمان راهداری وحمل و نقل جاده ای
84M2D3P1	۱۲- تدوین دستور العمل آموزش حمل مواد خطرناک (ویژه پلیس راه)

توجه:
- پیشنهادات ارسالی می بایست در پاکت (الف) «شرح خدمات تفصیلی، فهرست پژوهشگران، برنامه زمانبندی و ...» و پاکت (ب) «برآورد و آنالیز هزینه» به صورت جداگانه تکمیل و به سازمان ارسال گردد.
- در صورتی که شرح خدمات ارسالی مورد تایید باشد پاکت (ب) مورد بررسی قرار می گیرد در غیر اینصورت عیناً به صورت در بسته عودت داده خواهد شد.

۳۴۹۰